

Diplomová práce: Deux crimes „parfaits“
Autor diplomové práce: Stanislava Stojanová
Vedoucí: PhDr. Catherine Ébert, PhD.
Oponent: PhDr. Renata Listíková, Dr.

Diplomová práce Stanislavy Stojanové je věnována dílu mladé současné a velmi úspěšné autorky belgického původu, Amélie Nothomb. Z poměrně hojného souboru kratších textů, které toto dílo čítá (Nothomb takřka každým rokem vydává nový text), si Stanislava Stojanová vybrala dvě prózy, *La cosmétique de l'ennemi* a *L'Hygiène de l'assassin*. Kromě jiného je spojuje motiv zločinu, tedy svým způsobem „kriminální zápletka“, a právě tento motiv S. Stojanovou zaujal natolik, že si jej zvolila za námět své diplomové práce.

Autorka si je od počátku vědoma, že toto tema zaujímá v tvorbě Nothombové zvláštní postavení, a to z několika důvodů: nejen svou frekvencí, jak dokládá kromě *Vrahovy hygieny* a *Atentátu* (český překlad titulu druhé z obou rozebíraných próz) většina dalších románů, nýbrž i místem, jež mají mezi několika dalšími leitmotivy celého dosavadního díla, a významem, které z daného motivického a tematického kontextu získávají.

Diplomantka konzultovala problematiku i s dr. P. Izdnou, která o A. Nothombové napsala a obhájila velice přínosnou práci, a soustředila se na psychologické aspekty zločinů; na psychologické typy pachatelů a obětí, na souvislosti mezi násilným aktem coby řešením určité životní situace a perverzní či jinak abnormální psychickou strukturou, již vykazují jak pachatelé, tak – paradoxně – i oběti (sic).

S. Stojanová prokázala schopnost kritické, pertinentní analýzy literárního textu i tvořivé interpretační práce, v níž se jí podařilo skloubit postupy a aspekty strukturní textové analýzy s východisky a teorémy obecné psychologie, psychopatologie a psychoanalýzy. V některých momentech autorka zdařile přesahuje svými úvahami a náčrtem souvislostí i do filosofie a mytologie a prokazuje tak kromě erudice i na svůj věk a na svou pozici začátečníka interpretační zralost a hermeneutický cit v myšlenkovém průniku do významových možností analyzovaného textu. Její zvědavost a hloubkové čtení ji mimojiné přivedly i k obecné teorii symbolu, kterou využila velmi dobře.

Autorce patří rovněž ocenění za to, že byla schopna se disciplinovat a vystříhat se závažných pravopisných chyb, které v začátku text hyzdily. Ovšem i přesto v něm zůstalo několik drobných vad: autorka by se ještě měla naučit důslednějšímu korektorskému čtení (což platí jak pro češtinu, tak pro francouzštinu).

Vzhledem ke kvalitám posuzovaného textu, jež vyplývají nejen z autorčiných znalostí, nýbrž především z toho, jak s nimi Stanislava Stojanová zachází, a z toho, nakolik si osvojila jisté metody tvořivé a samostatné interpretační práce a vztahu s textem, její diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

V Praze, 19.1. 2009